

1 milyondan fazla kadın işçi sigortasız çalıştırılmaktadır. Kendi hesabına çalışan kadınlarda (esnaf, çiftçi vb.) sigortasız çalışma oranı yüzde 83; aileye ait tarlada ya da işyerinde çalışan ancak bu çalışması karşılığında ücret almayan ücretsiz aile işçisi kadınlarda ise kayıt dışı oranı ise yüzde 93'ü bulmaktadır. 2 milyondan fazla ücretsiz aile işçisi kadın sigortasız çalışmaktadır. Sonuçta kadınların yüzde 44'ü sigortasız çalışmakta ve sigorta primleri ödenmemektedir. Sigortalı çalışan 4 milyon 634 bin kadının, 4 milyon 245 bini (yüzde 92'si) ücret, maaş ya da yevmiye karşılığı çalışmaktadır. Bir başka deyişle kadınlar için sigortalı ve dolayısıyla günün birinde emekli olabilmenin yolu büyük

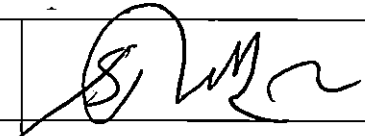
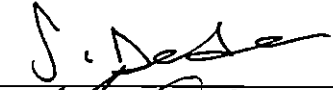
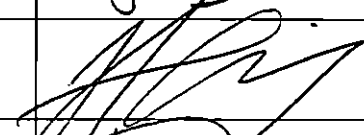
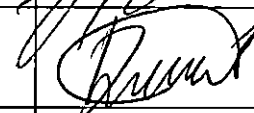
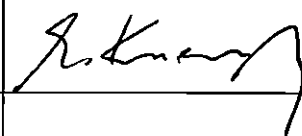
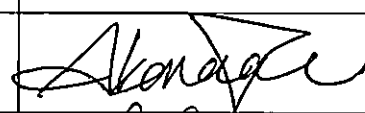
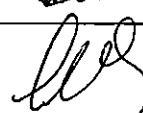
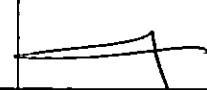
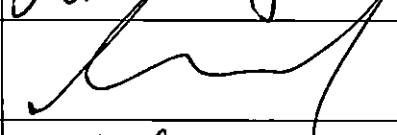
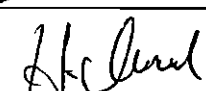
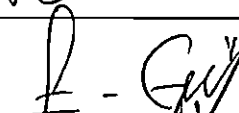
ölçüde ücretli çalışmadan geçmektedir. Ancak bu grupta yer alan kadınların emekli olabilmeleri için düzenli ve sürekli çalışmaları ve emeklilik koşullarını yerine getirmeleri gerekmektedir. Türkiye’de kadın işçilerin önemli bir kısmı için çalışma yaşamı kesintilerle doludur. Birçok kadın işçi, evlendikten, çocuk sahibi olduktan sonra çalışma yaşamından tümüyle veya bir süreliğine çekilmek zorunda kalmaktadır.

Öte yandan kadınlarda işsizlik oranı daha yüksektir ve kadın işçiler daha sık işsiz kalmaktadır. Dolayısıyla kadın işçiler için emekli olmak için gereken prim gün sayısını doldurması daha zor hale gelmektedir. Emeklilik yaşı kademeli olarak hem kadın hem erkekler için 65’e çıkarılırken, prim gün sayısı ise 7 bin 200 güne yükseltilmiştir. Bugün sigortalı kadın işçilerin önemli bir kısmı, düzenli ve sürekli çalışma olanağından yoksun ve primleri düzenli yatmamaktadır. Prim gün sayısının 5 binden 7 binlere çıkarılması, bu kapsamdaki kadınlar için emekliliği ya imkânsız hale getirmekte ya da önemli ölçüde zorlaştırmaktadır.

Tüm bunlar dışında özellikle pandemi döneminde kadın işçiler işten kovmanın yasak olduğu süreçte bu durumun istisnası olan Kod 29 ile işten çıkarılmaktadır. Son olarak Sinbo Fabrikası işçilerinden Dilbent Türker sendikal faaliyetlerle hak aradığı için Kod 29 ile işten çıkarılmıştır. Yine Migros işçileri ve pandemi sürecinde ücretsiz izin uygulamasına maruz kaldığı için eylem ve grev hakkını kullanan birçok işçi, Kod 29 ile işten çıkarılmıştır.

Yine pandemi döneminde kadın işçiler ücretsiz izne çıkarılan eşin ve yüz yüze eğitim görmediği için evde olan çocuğun sorumluluklarıyla da toplumsal cinsiyet rolleri gereği ilgilenmek zorunda bırakılmakta, iş yerindeki yüküne bir de ev emeği eklenmektedir. Kadın bu süreçle beraber her zamankinden daha çok yıpranmakta, tüm bunların yanında eşit işe eşit ücret dahi alamamaktadır.

Kadınların çalışma yaşamında maruz bırakıldığı bu adaletsizliklerin giderilmesi gerekmektedir. Bunun için çalışma yaşamında kadınlar üzerine özgün araştırmalar ve düzenlenmeler yapmak adına meclis araştırmasının açılması elzemdir.

1	MAHMUT TOĞRUL	GAZİANTEP	
2	SAİT DEDE	HAKKARİ	
3	HABİP EKSİK	İĞDIR	
4	DİLŞAT CANBAZ KAYA	İSTANBUL	
5	OYA ERSOY	İSTANBUL	
6	ZÜLEYHA GÜLÜM	İSTANBUL	
7	EROL KATIRCIOĞLU	İSTANBUL	
8			
9	ALİ KENANOĞLU	İSTANBUL	
10	ZEYNEL ÖZEN	İSTANBUL	
11	MUSA PİROĞLU	İSTANBUL	
12	MURAT ÇEPNİ	İZMİR	
13	SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ	İZMİR	
14	ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU	KOCAELİ	
15	HASAN ÖZGÜNEŞ	ŞIRNAK	
16	EBRÜ GÜNAY	MARDİN	
17	PERO DUNDAR	MARDİN	
18	RIDVAN TURAN	MERSİN	
19	ÖMER ÖCALAN	ŞANLIURFA	
20	AYŞE SÜRÜCÜ	ŞANLIURFA	